خبر

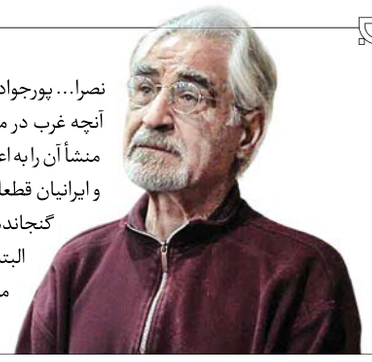

در باور ما گنجانده‌اند که فلسفه نداشتیم!

نصرا... پورجوادی، استاد دانشگاه تهران گفت: آنچه غرب در مورد فلسفه گفته است و این‌که منشأ آن را به اعراب نسبت داده، درست نیست و ایرانیان قطعا فلسفه داشته‌اند ولی در باور ما گنجانده‌اند که ما فلسفه نداشته‌ایم البته اسلام و تمدن اسلامی خیلی مهم است و نقش زیادی در سنت فلسفی اسلامی ـ ایرانی داشته است ولی به هر حال نباید منکر قبل از آن شد.

وی در بیست‌وچهارمین نشست «وضعیت تفکر در ایران معاصر» با بیان این‌که غربی‌ها با نوشتن تاریخ فلسفه مبدا آن را هم تغییر داده‌اند، گفت: یکی از کسانی که در عرصه فلسفه در ایران‌باستان و در دین زرتشتی کار کرده است آذر فرنبغ بوده است، مناظره‌ای از وی به جای مانده که به زبان پهلوی و در دفاع از دین زرتشت است و وی در خانه یحیی برمکی و در مباحث فلسفی حضور داشته است. کار یحیی برمکی ادامه سنت فلسفی در دوره برخی پادشاهان ساسانی به‌خصوص انوشیروان و اردشیر بابکان بود و فلسفیدن به‌صورت مناظره انجام می‌شده است که در واقع الگوگیری از روش افلاطونی است. در قرن سوم آثاری فلسفی داریم که به زبان عربی نیست بلکه به زبان پهلوی است و به فارسی دری در قرن چهارم کتاب داریم که نمونه آن اثری از سجستانی است. / ایبنا

گفت‌وگو

رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در گفت‌وگو با «جام جم»:

تولیدات سینمایی مشترک، شتاب می‌گیرد

زینب مرزوقی
گروه فرهنگ و هنر

رایزنان فرهنگی ایران در سراسر جهان این روزها در تهران گردهم آمده‌اند تا درخصوص مأموریت‌های جدید خود بحث و تبادل نظر کنند. نگاه و تصور عمده از فعالیت رایزنی‌های فرهنگی ایران در خارج از کشور این است که رایزنی‌های ایران در طول سال کار چندانی انجام نمی‌دهند یا این‌که فعایت‌های آنها به صورت شفاف اطلاع‌رسانی نمی‌شود. رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در گفت‌وگوی پیش‌رو از فعالیت‌های این سازمان در دوره تحولی پیش‌رو سخن می‌گوید.

مجید آزاد ـ جام جم

وقتی فعالیت رایزن‌های فرهنگی ایران در کشورهای دیگر را رصد می‌کنیم؛ دو احتمال می‌دهیم. این‌که یا رایزن‌های فرهنگی ما در کشورهای مقصدشان به‌خصوص کشورهایی که در فرهنگ با آنها اشتراکات بسیاری داریم، کم فعالیت هستند یا این‌که فعالیت قابل‌قبولی دارند ولی به شکل صحیحی رسانه‌ای نمی‌شود. داستان چیست؟ چه عواملی اجازه نمی‌دهد تا ما دیپلماسی فرهنگی را پیش ببریم؟

مساله تک‌بعدی نیست و ابعاد مختلفی دارد. یکی این‌که سخن گفتن درباره فرهنگ مشترک در حوزه آسیای میانه با بعضی از کشورهای همسایه‌مان، پاشنه آشیل آنهاست چرا که این کشورها به دنبال یک هویت‌یابی برای خودشانند و فکر می‌کنند اگر ما از مشاهیر مشترک صحبت به میان بیاوریم، قصد داریم مشاهیر را به نام خودمان کنیم و بگوییم آنها صاحب این مشاهیر نیستند. برای همین فعالیت فرهنگی به‌خصوص در کشورهای آسیای میانه یک کار مینیاتوری و حساب شده را می‌طلبد تا هم این‌که آنها نسبت به موضوع و سوژه‌های فرهنگی‌مان حساس نشوند و هم این‌که روایت ایرانی از میراث مشترک‌مان بیان کنیم. یعنی ما تشویق کنیم تا روایت‌های ایرانی از مشاهیر مشترک‌مان با برخی از همسایه‌ها گسترش پیدا کنند اما حتما در این سال‌ها در کشورهای همسایه کار انجام شده است. چرا که اولویت دولت سیزدهم نیز هست؛ در این روزها درخصوص روابط فرهنگی با کشورهای همسایه دقت بیشتری می‌شود اما به هرحال جبهه مقابل ما نیز فعالیت‌های خودش را دارد. مثلا درخصوص نظامی گنجوی، کشور آذربایجان چند برابر بیشتر از کل بودجه سازمان فرهنگ و ارتباطات و فقط برای یک سال فعالیت درنظر گرفت تا نظامی گنجوی را به عنوان یک شاعرآذری معرفی کند. این درحالی است که این شاعر حتی یک شعر آذری هم نسروده است. حتی حاضر شده‌اند از اشعار نظامی قونوی استفاده کنند تا بعضی از اشعار ترکی این شاعر را به نظامی گنجوی منتسب کنند. کشورهای مختلف با هزینه‌های فراوان و کارهای پرتعداد از این دست فعالیت و روایت‌ها دارند. ما با توجه به این‌که کم هزینه می‌کنیم، فکر می‌کنم آورده خوبی نیز داریم. اما طبیعتا اگر بنا باشد یک کار پرحجم انجام شود، لوازم خودش را دارد. مثلا در بعضی کشورهای آسیای میانه مانند تاجیکستان به دلیل کاستی هایی که وجود دارد، مدتی نمایندگی فرهنگی‌مان تعطیل است. آن زمان که نمایندگی فرهنگی ما در این کشور فعال بود، کارهای بسیار خوبی انجام می‌شد. تاجیک‌ها به بهانه این‌که شما ترویج شیعه‌گری و فعالیت‌های مذهبی انجام می‌دهید، رایزنی فرهنگی ما را تعطیل کردند. البته اکنون گفت‌وگوهایی صورت گرفته تا این مساله حل شود و نشان دهیم ما در دیپلماسی فرهنگی به دنبال ترویج مذهبی نیستیم و صریح و علنی می‌گوییم در هیچ جای دنیا به دنبال ترویج شیعه‌گری نبوده و نیستیم. ما با تاجیک‌ها آن‌قدر حرف مشترک زیادی داریم که اصلا نیازی نداریم به استفاده از ادبیات تندی که تاجیک‌ها مدعی آن هستند.

همچنین بعضی کشورها شرایط بسیار بسته‌ای دارند ومحدودیت‌هایی وجود دارد. اکنون کشور آذربایجان به دلیل برخی دلخوری و سوءتفاهم‌ها در جریان جنگ قره‌باغ که اتفاقا حل شدنی نیز هست؛ احساس می‌کنند حضور ایران در کشورشان باید محدودتر و حساب شده‌تر باشد. این موارد کمتر دیده می‌شود و برای همین می‌گوییم مساله حضور ما در غرب آسیا یا در کشورهای همسایه مشکلاتی دارد و باید چند بعدی نگاه کرد. مثلا همچنین رایزنی فرهنگی ما در امارات مدت‌هاست که تعطیل است.

یکی از نکاتی که قصد مطرح کردن آن را داشتم، دقیقا درخصوص کشورهای حوزه خلیج‌فارس و شکل روابط فرهنگی ما با آنهاست. با توجه به این‌که تعداد قابل توجهی از هموطنان ما در جنوب و جنوب غرب کشور عرب هستند و اشتراکات فرهنگی بسیاری نیز با همسایگان عرب ما دارند؛ ارتباطات فرهنگی ما با کشورهای عرب همسایه می‌تواند فرصت بسیار مغتنمی باشد. برای مثال می‌توانیم جشنواره‌های شعر کشورهای عربی را معرفی کنیم تا نشان دهیم در برخی اشتراکات فرهنگی مثلا در همین شعر ما غنی‌تر هستیم.

ایران هراسی پروژه‌ای است که مدت‌هاست کلید خورده است. اساسا حتی مربوط به دوران پس از انقلاب اسلامی هم نیست. کشورهای همسایه ما یا به دلیل این‌که زمانی بخشی از ایران یا ایران فرهنگی بودند؛ هراس نانوشته‌ای دارند از این مساله که ما به عنوان فرهنگ غالب فرهنگ‌های آنها را تحت‌الشعاع قرار دهیم. برای همین خیلی با احتیاط با ما رفتار می‌کنند. این موضوع نیز مسلم است که ما دست برتر را در گفت‌وگوهای فرهنگی داریم و جای هیچ تردیدی نیست اما این‌که چقدر به ما زمینه می‌دهند جای بحث است. اخیرا در برنامه تحول سازمان، یکی از اصول تحول را به‌کارگیری ظرفیت‌کنشگران غیرحاکمیتی معرفی کرده‌ایم یعنی جاهایی که احساس کنیم فضا برای حضور جریان‌ها، سازمان‌ها و موسسات حاکمیتی وجود ندارد؛ به دنبال ایجاد ظرفیت و امکان حضور بخش غیرحاکمیتی و غیر دولتی می‌رویم تا خودشان وارد عمل شوند. اکنون درحال تلاشیم تا این کنشگران داخلی و متناظران آنها در خارج کشور را به یکدیگر متصل کنیم. این مساله نیازی را که شما به آن اشاره کردید، رفع خواهد کرد و بدون این‌که حضور داشته باشیم، می‌توانیم جریاناتی را که ظرفیت خوبی دارند را به جشنواره‌ها متصل کنیم تا به آنجا بروند و ظرفیت فرهنگی کشور را نیز به نمایش بگذارند.

فعال کردن کنشگران غیرحاکمیتی و ظرفیت‌های مردمی در داخل کشور سبب می‌شود فضای مناسبی برای فعالیت فرهنگی صورت بگیرد

باید این واقعیت را قبول کرد که متاسفانه در این سال‌ها با تلاشی که لابی عبری ـ عربی ـ غربی برای ایران هراسی ایجاد کرده‌اند؛ کار فرهنگی به‌خصوص در منطقه دچار مشکل شده است. وقتی در همین حوزه خلیج‌فارس وارد کشورهای مختلف می‌شویم، می‌بینیم دل‌های مردم با ما همراه است و خودشان را وابسته به فرهنگ جامعه و کلی منطقه می‌دانند و هویت دینی، فرهنگی و مردمی خودشان را نزدیک به ما می‌دانند. با این حال جریان اندک محدود اما متاسفانه منسجمی وجود دارد که در فضای سایبر، فضاسازی کرده و دولت‌ها نیز در برخی مواقع این موارد را به عنوان بهانه‌ای برای محدود ساختن فعالیت‌های فرهنگی ما معرفی می‌کنند. اما فکر می‌کنم با توجه به طرح تحولی که داریم، ان‌شاءا... به زودی شاهد اتصالات بهتری در منطقه خواهیم بود.

تحلیل شما این است که در دراز مدت می‌توانیم شاهد نتایج این‌طرح تحول خواهیم بود؟

بله. ما از راه‌های مختلف درحال حرکت هستیم. مثلا کشورهایی مثل قطر که آغوش‌شان را باز می‌کنند و روابط بسیار خوب و حسنه‌ای با آنها برقرار کرده‌ایم. اینجاها بسیار راحت‌تر و آمد و شدها بسیار سریع‌تر صورت می‌گیرد اما در بعضی از کشورها که کدورت‌ها زیاد است نیاز به زمان بیشتری برای حل آنها داریم و حقیقتا به عزم سیاسی جدی نیاز است. بسیاری از این کشورها، کشورهای تکثرگرایی نیستند و کشورهایی هستند که متمرکز و دولت محورعمل می‌کنند. تصمیمات را دولت‌های مرکزی اتخاذ می‌کنند و تا دولت‌های مرکزی به تصمیمی برای تسهیل روابط نرسند؛ متاسفانه هرقدر هم تلاش کنیم، اتفاقی نمی‌افتد لذا نزدیکی‌های سیاسی و توسعه روابط سیاسی؛ فضای کار فرهنگی را نیز فراهم می‌کند. به نظر من فعال کردن کنشگران غیرحاکمیتی و ظرفیت‌های مردمی در داخل کشور و اتصال به جریان‌های همسوی ما در خارج کشور؛ سبب می‌شود فضای مناسبی برای فعالیت فرهنگی صورت بگیرد و این روابط با شتاب بیشتری عمل می‌کند.

ما با برخی کشورهای همسایه اشتراکات موسیقایی یا اشتراکات ادبی که سوژه‌ای برای فیلمسازی نیز محسوب می‌شوند، داریم اما باز هم یک رکود را در ضریب دادن به این دو مورد شاهدیم.

اخیرا حرکت‌های خوبی برای تولیدات مشترک سینمایی صورت گرفته است. از جمله در عراق صحبت از تولید یک فیلم مشترک است یا در ترکیه درخصوص پروژه شمس تبریزی همکاری خوبی داشتیم. بعضا در برخی کشورهای دیگر این درحال توسعه است. دوستان کارگردان و تهیه‌کننده گاهی به صورت خودجوش و گاهی با هدایت بخش‌هایی مثل سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، درحال یافتن لینک‌هایشان در خارج از کشور هستند و این اتصالات سبب می‌شود شاهد تولیدات مشترک سینمایی باشیم یا اگر ساخت مشترک نداشته باشیم، دست کم فیلم‌هایی با مضامین مشترک تولید کنیم. به هرحال اگر دقت کرده باشید، اخیرا شتاب بهتری در روابط فرهنگی میان کشورهای دیگر گرفته‌ایم و ما نیز اعلام آمادگی کرده‌ایم تا زمینه لازم را برای حضور سینماگران‌مان تسهیل کنیم و افرادی را که در کشورهای دیگر می‌شناسیم یا وجود دارند، به اتحادیه‌های سینماگران ایرانی متصل کنیم. این جزو وظایف جدید رایزن‌های فرهنگی ایرانی است. در حوزه موسیقی نیز همین است. همان‌گونه که شما گفتید، اکنون موسیقی محلی ما در نواحی مختلف با موسیقی همسایه‌های ما مشترک است و نیاز به کارهای بسیاری دارد. اما ارتباط در این زمینه گاهی اوقات به صورت خصوصی شکل گرفته است. مثلا کار اخیری که با آذربایجان در حوزه کلاسیک خوانده شد بسیار اثر محبوبی است. ما نیز در چارچوب توسعه فرهنگی اگر بخواهیم به مساله نگاه کنیم؛ این موارد ظرفیت بسیار خوبی حتی برای صاحبان این صنایع است. باید به ما فرصت دهید چرا که طرح تحول بیشتر از شش ماه نیست که نگارش شده است. امیدواریم در آینده نزدیک شاهد تحولات خوبی در حوزه دیپلماسی فرهنگی باشیم.

پس در دولت جدید باید شاهد تحولات فرهنگی مطلوبی باشیم؟

شخص آقای رئیسی نسبت به توسعه روابط فرهنگی به‌خصوص در کشورهای همسایه علاقه نشان می‌دهد و در جلسه‌ای که چند روز گذشته با آقای رئیس جمهور داشتیم؛ موضوع پیوست فرهنگی برای طرح‌های کلان اقتصادی و تجاری با همسایگان مورد تاکید قرار گرفت و قول دادند این مورد را شخصا دنبال می‌کنند تا طرح‌های اقتصادی با همسایگان با پیوست فرهنگی صورت بگیرد.

پیش

وزیر فرهنگ آذربایجان از چه چیزی تعجب کرد؟

اساسا گسترش زبان فارسی یکی از ماموریت‌های رایزنان فرهنگی است که چند سالی می‌شود موضوع آموزش زبان فارسی به بنیاد سعدی سپرده شده است اما سایر حوزه‌های ادبی و مسائل وابسته به زبان فارسی، مانند تشویق شاعران یا تربیت نسل جدید فارسی سرایان؛ بخشی از برنامه‌های ماست. رایزن‌های فرهنگی در کنار تولیدات ادبی، به‌خصوص ترویج ادبیات معاصر و تربیت نسل جدید فارسی‌سرا را در برنامه داریم. اما آن مواردی که در منطقه می‌بینید؛ همان‌گونه که خودتان نیز اشاره کردید، برخی جریانات رسانه‌ای وجود دارد و شما هرکاری انجام دهید بالاخره جریانی وجود دارد که شما را به چالش بکشاند اما من گمان می‌کنم که ترویج زبان فارسی از ظرفیت‌های نزدیکی کشورهای منطقه با یکدیگر باشد و این را نباید فراموش کرد گرچه آنها به تغییر خط فارسی به خط سیرلیک و سایر خطوط دیگر؛ تلاش کردند حتی به میراث گذشته خودشان پشت پا بزنند. میراث گرانقدری که به فارسی نگارش شده و اکنون بسیاری از مردم منطقه نمی‌توانند از آن استفاده کنند. جالب اینجا بود هنگامی که وزیر فرهنگ آذربایجان به ایران آمد؛ به او گفتیم چرا کتیبه‌هایی که محتوایشان اشعار فارسی و به دور مقبره نظامی گنجوی نصب بود، برداشته شده‌اند؟ گفت من هم در جریان نبودم. برداشته‌اند؟ و عنوان کرد که ما این جریانات را برنامه‌ریزی نمی‌کنیم و جریانات فرادست ما این موارد را برنامه‌ریزی می‌کنند. وگرنه ما نیز معتقدیم چیزی که میراث است نباید آسیبی ببیند و باید آن را حفظ کنیم. به هرحال این نکات مشکلاتی است که ما و آنها درگیرش هستیم.

کجا برویم؟

خانه هنرمندان

هفته پیش‌رو سه نمایشگاه در خانه هنرمندان ایران آغاز به کار می‌کند؛ نمایشگاه نقاشی «ماهی سیاه کوچولو»، «احیای هنر پرده‌کشی و نقاشی قهوه‌خانه» و چیدمان آثار «نیم» از ۷ تا ۱۴ مرداد در گالری پاییز، زمستان و استاد ممیز خانه هنرمندان ایران برپا می‌شود و از ساعت ۱۵ تا ۲۰ پذیرای علاقه‌مندان است. نمایشگاه نقاشی کودکان کار و حاشیه‌نشین با عنوان «ماهی سیاه کوچولو» به همت نیروان رضایی در گالری زمستان خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. این نمایشگاه شامل ۷۰ اثر از ۴۰ کودک پنج تا ۱۲ ساله است که براساس داستان‌های «ماهی سیاه کوچولو» صمد بهرنگی کشیده شده است. کودکان کار و حاشیه‌نشین طی ۱۲ جلسه در کارگاه پرورش خلاقیت که تحت نظر گروه «هوای تازه امروز» و با همکاری موسسه کوشا برگزار می‌شد، آموزش دیدند و آثار نمایشگاه «ماهی سیاه کوچولو» حاصل همین کارگاه است. همزمان با نمایشگاه «ماهی سیاه کوچولو» کتابی با همین عنوان رونمایی خواهد شد که نقاشی‌های این کودکان در آن چاپ شده است. همچنین به همت صفورا استکی، گالری استاد ممیز میزبان نمایشگاه دیگری با عنوان «احیای هنر پرده‌کشی و نقاشی قهوه‌خانه» می‌شود. در این نمایشگاه آثاری از مهدی طالع‌نیا که شامل انواع مختلف پرده‌های درویشی است، به نمایش درمی‌آید. نمایشگاه چیدمان آثار سمیرا محمدقلی با عنوان «نیم» در گالری پاییز برپا می‌شود. این رویداد ادامه‌ای بر نمایشگاه «تمدن زخم» است که او پیش از این در آذرماه سال گذشته برگزار کرده بود. «نیم» روزمرگی‌های زنانه را به نمایش می‌گذارد و سنت‌های اشتباه و باورهای رایج درباره زنان در همه جای جهان را به چالش می‌کشد. «ماهی سیاه کوچولو» و «نیم» ساعت ۱۷ همان روز در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.

موسسه اکو

پنجشنبه این هفته ساعت ۳ در موسسه اکو، آیین بزرگداشت استاد وحید اسداللهی با عنوان «نیم قرن با ناغارا» برگزار می‌شود و در این مراسم آلبوم «توت آغاجی» رونمایی می‌شود. در این مراسم از سوی دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به وی نشان درجه یک هنری، دکترا اهدا می‌شود. اجرای سه قطعه موسیقی گروه استاد اسداللهی از دیگر بخش‌های این مراسم است. در این نشست علاوه بر شخصیت‌های فرهنگی و اساتید پیشکسوت عرصه موسیقی، دیپلمات‌ها و تعداد زیادی از هنرمندان و علاقه‌مندان استاد اسداللهی نیز حضور خواهند داشت.

تماشاخانه سپند

از برتولت برشت نمایشنامه‌های زیادی در ایران اجرا شده اما برای اولین بار نسیم ادبی، نمایش «توران دخت» از این نمایشنامه‌نویس آلمانی را در سالن شماره یک پردیس سپند به صحنه برده است. طراحی، دراماتورژی و کارگردانی این نمایش را نسیم ادبی و ندا شاهرخی انجام داده‌اند و موسسه بین‌المللی فانوس هنر پارس تهیه‌کنندگی آن را برعهده داشته است. این نمایش ساعت ۲۱ به صحنه می‌رود.

جشنواره

۴۰۰ گروه نمایشی در جشنواره «تئاتر شهرزاد»

دومین جشنواره «تئاتر شهرزاد» در حال برگزاری است و بیش از ۴۰۰ گروه نمایشی جوان و حرفه‌ای در بخش‌های مختلف صحنه‌ای و پرفورمنس شرکت کرده‌اند. مرحله انتخاب آثار با توجه به استقبال بالا و تعداد زیاد آثار کماکان ادامه دارد و هفته دوم مرداد ماه نتایج اعلام می‌شود. فرهاد مهندس‌پور، نادر برهانی‌مرند، علی شمس، اشکان خیل‌نژاد، سیما تیرانداز و محسن حسینی هیات انتخاب این جشنواره هستند. تعداد تقاضای حضور در دو بخش صحنه‌ای و پرفورمنس ۴۳۲ اثر است و حضور گسترده گروه‌های شهرستانی امیدوارکننده است. استقبال گروه‌های نمایشی از جشنواره تئاتر شهرزاد نشان می‌دهد که این جشنواره توانسته است در دومین دوره خود را به‌عنوان یکی از جشنواره‌های مهم تئاتر معرفی کند. دومین جشنواره تئاتر شهرزاد با طراحی و دبیری مسعود دلخواه و با هدف فعال کردن استعدادها و انرژی‌های نهفته در هنرمندان دوران کرونا و کمک به گسترش فرهنگ تئاتر، برگزار می‌شود. / جام جم

فراخوان

۱۱ فراخوان هنری و رسانه‌ای هیأت

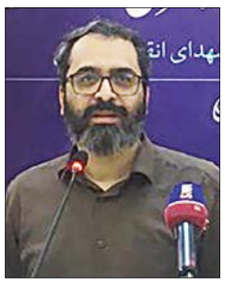

رحیم آبفروش، دبیر جامعه ایمانی مشعر با اشاره به این‌که امسال دهه دوم فعالیت‌های این مجموعه و همچنین فعالیت‌های هنر هیأت آغاز شده است، گفت: در نخستین سال فعالیت سوگواره عکس و پوستر هیأت را آغاز کردیم که قدیمی‌ترین فراخوان ما بود که امسال وارد یازدهمین دوره فعالیت آنها شده‌ایم که متناسب با عمر فعالیت جامعه ایمانی مشعر است. امسال هشت فراخوان را رونمایی می‌کنیم که در روزهای آتی سه فراخوان دیگر نیز اعلام خواهد شد تا در سال ۱۴۰۱ مجموعه ۱۱ فراخوان در حوزه هنر و رسانه هیأت داشته باشیم. این فراخوان‌ها شامل یازدهمین سوگواره عاشورایی، عکس هیأت یازدهمین سوگواره عاشورایی پوستر هیأت، سومین سه‌سالانه نشانه هیأت، سومین فراخوان گرافیک متحرک هیأت، سومین فراخوان تولیدات ویدئویی هیأت و سومین فراخوان تولیدات صوتی هیأت است و از سال گذشته رشته تصویرسازی و حروف‌نگاری هیأت را هم از بخش پوستر جدا کردیم که برای امسال دومین فراخوان تصویرسازی هیأت و دومین فراخوان حروف‌نگاری هیأت را هم خواهیم داشت. / فارس

خاطره

نمایشی درباره منافقین

ایران تئاتر

نمایش «بابا آدم» به کارگردانی لیلی عاج سال گذشته روی صحنه تئاتر رفت. در این نمایش به موضوع گروه منافقین و تلاش این گروه برای مغزشویی از افرادی پرداخته شده بود که جذب این سازمان تروریستی شده‌اند.

در این نمایش تحسین‌شده، جواد پورزند، الهام شعبانی، حمید محمدی، سیدجواد حسینی، شهروز آقایی‌پور، مهتاب محسنی، سیامک زین‌الدینی، رضا جوشنی و رامین قربانی بازی می‌کردند.